

शिष्टनामन् m. *Kamel* H. 1283.

शिष्टपाल m. N. pr. eines Fürsten der Kedi, Sohnes des Damaghosha, der von Kṛṣṇa erschlagen wird, H. 221. MBh. 1, 2641. 7003. 7029. 2, 124. 574. 1069. fgg. 3, 616. 12, 12962. 14, 2468. HARIV. 1930. 6579. fgg. 8018. 8101. fgg. 9136. 9792. VP. 437. fgg. BHĀG. P. 7, 10, 37. 9, 24, 39. °वधपर्वन् MBh. 2, 39. fgg. °वध ein episches Gedicht von Māgha GILD. Bibl. 234. fgg. Verz. d. B. H. No. 313. fgg. Verz. d. Oxf. H. 117. fg. No. 193. fgg. °शिरःकृत् Beiw. Kṛṣṇa's PAÑĀV. 4, 1, 30. °निमूढ desgl. H. 221, Schol. — Vgl. शैष्टपाल.

शिष्टपालक m. = शिष्टपाल TRIK. 2, 8, 22.

शिष्टभाव m. *Kindheit, kindisches Wesen* ÇKDR. nach einem TANTRA.

शिष्टमत् (von शिष्ट) adj. von Kindern —, von Jungen begleitet RV. 1, 140, 10. 2, 43, 3. 8, 89, 5. धेनु VS. 21, 33. अश्या PAÑĀV. Br. 12, 4, 5. 15. LĀTJ. 7, 3, 16.

शिष्टमूर् (nach ÇĀNT. 3, 15 auch शिष्टुः) 1) m. a) *Delphinus gangeticus* AK. 1, 2, 20. TRIK. 3, 3, 44. H. 1350. MED. r. 300. HĀR. 77. VS. 24, 30. शिष्टमूर्ति PAÑĀV. Br. 14, 5, 14. R. 1, 44, 18 (45, 17 GORR.). R. GORR. 2, 47, 3. 5, 27, 18. KARAKA 1, 27. SUÇR. 1, 203, 20. °वसा 2, 42, 9. 121, 11. 133, 2. VĪGBH. 6, 34. KATHĀS. 63, 98. fgg. PAÑĀT. 31, 9. — b) ein in der Gestalt dieses Thieres gedachtes Gestirn am Himmel, das für eine Erscheinung Viṣṇu's gilt: = तारात्मकाद्युत (woraus Wilson zwei Bedeutungen gemacht hat: the heavenly porpoise, or collection of the stars and planets and a name or form of Viṣṇu) MED. TAITT. ĀR. 2, 19. तारामयं भगवतः शिष्टमाराकति दिवि रूपं करे: VP. 2, 9, 1. शिष्टमार्स्तु यः प्रोक्तः स ध्रुवो यत्र तिष्ठति 12, 29. केचनैतज्ज्योतिर्नीके °संस्थानेन भगवतो वामुदेवस्य योगधारणायामनुवर्णयन्ति BHĀG. P. 5, 23, 4. 5. Verz. d. Oxf. H. 41, a, 41. 48, b, 17. °शिरम् MBh. 1, 6960. Personif. als ein Sohn Dosha's von der Carvari und als eine Kala करे: BHĀG. P. 6, 6, 15. Vater der Bhrami, der Gattin Dhruva's, 4, 10, 1. — 2) f. 3) a) das Weibchen vom Delphinus gangeticus PAÑĀV. Br. 8, 6, 8. 9. — b) eine best. Pflanze VARĀH. BRH. S. 54, 87. — Vgl. शैष्टमार् und शिष्टमार्.

शिष्टमार्मुखी f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2640.

शिष्टरोमन् m. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1, 2151.

शिष्टवाक्क m. eine wilde Ziege H. 1277.

शिष्टवाक्क m. dass. TRIK. 2, 3, 9.

शिष्टूल (von शिष्ट) m. *Kindchen*: शिष्टूला न क्रीळ्यः सुमातरः RV. 10, 78, 6.

शिष्टं m. (nach AK. HALĀJ. im VP. und BHĀG. P.) und n. *Schwanz*; gewöhnlich das männliche Glied (AK. 2, 6, 27. H. 610. HALĀJ. 2, 359): मूषो न शिष्टा व्यदति माध्यः RV. 1, 103, 8. स्यः शिष्टा प्रमिनानो नवनेयान् 10, 27, 19. नैषा शिष्टं प्र दंक्ति AV. 4, 34, 2. TBr. 2, 3, 2, 3. शिष्टैर्यदन्तं चक्रुमा वयम् 3, 7, 42, 3. AIT. Br. 1, 22. 3, 37. AIT. UP. 1, 4. ÇAT. Br. 1, 4, 2, 9. 7, 3, 38. 12, 7, 1, 7. 9, 1, 16. KĀTJ. ÇR. 1, 1, 17. KAUC. 35. °प्रणोजनी LĀTJ. 4, 3, 11. उताणं चलच्छिष्टम् MBh. 14, 285. °वृषणी M. 11, 104. गृहीत° adj. JĀG. 1, 17. शिष्टोदरकृते (आत्मोदरकृते 12, 516) MBh. 3, 111. धृत्या शिष्टोदरे रनेत् 5, 1556. VARĀH. BRH. S. 68, 8. BRH. 5, 24. VP. 2, 12, 33. BHĀG. P. 2, 6, 7. 10, 26. 3, 26, 56. 7, 9, 40. अश्वस्यात्र हि शिष्टं

पत्नीयाक्तं प्रकीर्तितम् BRHASPATI in SARVADARÇANAS. 6, 22. Falsch शिष्ट्या st. शिष्टा ĀÇV. GRUJ. PARIC. 1, 3 und शिष्ट्ये AIT. Br. 3, 37, v. 1. Die Ableitung von श्यत्, welche schon Nir. 4, 19 gegeben wird (vgl. RV. 10, 93, 5), ist deshalb nicht zulässig, weil alsdann männliches Glied als Grundbedeutung angesehen werden müsste, was dem Hergang bei den übrigen Synonymen widerspricht. — Vgl. शैष्ट्य und विशिष्ट्य.

शिष्ट्य (von श्यत्) m. das Durchbohren RV. 3, 31, 13.

शिष्टदेव adj. nach Nir. 4, 19 unkeusch, buhlerisch RV. 7, 21, 5. 10, 99, 3. Eher von Dämonen oder falschen Göttern zu verstehen.

शिष्टि s. सु°.

शिष्टिर्दानं UNĀDIS. 2, 93. adj. = कृत्तकर्मन् oder श्र° AK. 3, 1, 46. = कृत्तकर्मन् H. 833. = डराचार HALĀJ. 2, 249.

1. शिष् (शिम) Nebenform zu 1. शास्: s. das.

2. शिष्, शैषति (हिंसार्थ) DHĀTUP. 17, 86.

3. शिष्, शिनष्टि (विशेषण) DHĀTUP. 29, 14. शिषति, शिषन्ति; शिष्टि KĀÇ. zu P. 8, 4, 65. Schol. zu 1, 1, 58. शिष्यते (vgl. KĀR. 6 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10); शिष्टुः; partic. शिष्ट s. bes. übrig lassen: यत्मानयैव तत्त्वोक्तं शिषति TBr. 3, 3, 8, 2. भूयिष्ठं सुचि शिष्टा ĀÇV. ÇR. 2, 3, 20. 16, 2. KĀTJ. ÇR. 5, 8, 30. 19, 7, 4. pass. übrig bleiben AV. 15, 12, 11. ĀÇV. ÇR. 6, 3, 6. अथ शिष्यते कियान् RĀGA-TAR. 4, 291. mit n mangeln, fehlen: न तस्य दासा न रथो न धाता न च बान्धवा: । वने निवसतः — शिष्यन्ते स्म कदा च न MBh. 3, 2069. fg. — शिष्ये MBh. 2, 1964 in beiden Ausgg. offenbar fehlerhaft für शिष्ये (von 2. शी); vgl. 3, 63. न शिष्यति MĀRK. P. 31, 113 fehlerhaft für नशिष्यति.

— caus. शेषयति (असर्वोपयोगे) DHĀTUP. 34, 11. übrig lassen, verschonen: दत्तशेषं न शेषयेत् MBh. 13, 400. न शेषयेतां युधि शत्रुसेनाम् 3, 14760. 3, 2098. 2480. 7, 449. 13, 3996. Spr. 2943. (II) 172. BHĀG. P. 11, 9, 7. अशेषयित्वा s. u. अशेषय् (denom. von अशेष adj.). शेषित übrig gelassen, verschont VĪGBH. 23, 8. BHĀG. P. 10, 37, 37. MBh. 2, 1111. कृत° unter dem Geraubten übriggeblieben so v. a. vom Raube verschont, nicht mit Anderem geraubt 16, 244.

— अति übrig lassen: समिधम् TBr. 3, 3, 2. SHAPV. Br. 2, 10. pass. übrig bleiben TS. 2, 4, 12, 1. KĀND. UP. 2, 10, 3. 8, 1, 4. — अतिशिष्ये HARIV. 7498 in beiden Ausgg. fehlerhaft für अतिशिष्ये (von 2. शी). — partic. अतिशिष्ट übrig geblieben TS. 7, 3, 20, 1. ÇAT. Br. 4, 1, 2, 4. KĀND. UP. 6, 7, 3. ÇĀMKA. zu 1, 10, 5. — Vgl. अतिशेष.

— अय weglassen ÇAT. Br. 7, 4, 2, 18.

— अव pass. übrig bleiben TBr. 3, 7, 20. ÇAT. Br. 14, 8, 1, 1. किं कार्यमवशिष्यते MBh. 3, 15222. 3, 2638. नेह भूयो ऽन्यज्ञातव्यमवशिष्यते BHĀG. 7, 2. R. GORR. 2, 116, 23. RĀGA-TAR. 2, 83. 3, 178 (zu lesen यामिन्यायामः सार्धा ऽव°). BHĀG. P. 2, 9, 32. 9, 3, 16. SARVADARÇANAS. 118, 2. partic. °शिष्ट übrig geblieben, übrig; verschont KAUC. 44. 39. KĀTJ. ÇR. 6, 7, 12. MAITRĀJUP. 6, 9. M. 3, 116. MBh. 3, 2276. R. 1, 46, 18. R. GORR. 2, 3, 5. 3, 31, 31. SUÇR. 1, 180, 7. कियदवशिष्टं रत्नान्याः ÇĀK. 46, 7. VARĀH. BRH. 26 (24), 8. RĀGA-TAR. 4, 415. BHĀG. P. 3, 4, 28. 4, 30, 47. 8, 11, 46. PAÑĀV. 2, 7, 53. VOP. 8, 37. PAÑĀT. 168, 4. 200, 12. HIT. 103, 14. BHĀSHĀP. 123. SARVADARÇANAS. 23, 8. 81, 4. 103, 7. 8. P. 1, 2, 32. Schol. स्तम्बेन नीवारं श्वावशिष्टः (so ist zu lesen) wie Reis, von dem nur der Stengel übrig blieb, RAGH. 5, 15. अ-